

mihael

KAPELANIJA SV. MIHAELA ARKANĐELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

PRVA KORIZMENA NEDJELJA

ISKUŠAVAO GA
SOTONA,
A ANĐELI MU
SLUŽAHU

“COOK”

mihael

07 / 2018.

**LISTIĆ POLICIJSKE KAPELANIJE
SV. MIHAELA ARKANĐELA
MUP - SJEDIŠTE I
RAVNATELJSTVO POLICIJE**
Godište XIII. (2018.), Broj 7 (338)
PRVA KORIZMENA NEDJELJA
18. veljače 2018.

Kontakt:

O. Stjepan Harjač, policijski kapelan
tel.: 22 712, 84 048;
e-mail: sharjac@mup.hr

Vinko Bakula, pomoćnik kapelana
Tel.: 88 853, 82 805;
e-mail: vbakula@mup.hr

VELJAČA

Ned. 18.	PRVA KORIZMENA NEDJELJA (ČISTA)
	Šimun; Bernardica; Gizela

- Pon. 19. Konrad; Ratko; Blago
- Uto. 20. Eleuterije; Leon; Lav, Lea
- Sri. 21. Petar Damiani; Eleonora kvatre
- Čet. 22. Katedra sv. Petra; Tvrko
- Pet. 23. Polikarp; Grozdan; Romana kvatre
- Sub. 24. Montan; Goran; Modest; Sergije
kvatre

MEDITACIJA *Pustinja*

SLUŽBA RIJEČI

ČITANJA

*Iskušavao ga Sotona, a anđeli mu
služahu.*

4

HOMILIJA

Bogata poruka siromašne pustinje

6

KATEHEZA

*Kutak blaženog Miroslava Bulešića
Duhovni dnevnik blaženoga Miroslava
Bulešića svećenika i mučenika*

8

Muškarac u biblijskoj perspektivi

Mojsije:vođa

10

Post i nemrs

12

Mali vjerouaučni leksikon

13

IZ KAPELANIJE

Pepelnica

14

Najava - Križni put

16

Pustinja

Evangelje prve korizmene nedjelje dovodi nam pred oči pustinju i Isusovu kušnju u pustinji.

U Svetom pismu, pustinja ima više značenja.

Jedno od značenja je geografsko područje, bezvodna zemlja s kržljavim biljem kojoj je Bog uskratio svoj blagoslov. Nastanjena je zlim duhovima i opasnim zvijerima.

Prema drugom značenju, pustinja je povlašteno mjesto gdje je na putu u slobodu iskušavan i rođen izabrani Božji narod.

Isus je htio proživjeti različite razdoblja Božjega naroda.

Kao što su u pustinji iskušavani Izraelci, iskušavan je i Isus. No on, za razliku od predaka, nadvladava kušnju i ostaje vjeran svome Ocu.

Isus boravi u pustinji nakon krštenja. Na krštenju je očitovao svoj odnos potpune pripadnosti Bogu i čovjeku.

U pustinji Isus očituje svoj odnos prema bićima koja nisu ni Bog ni čovjek.

To je ponajprije Sotona, čiji je odnos s Isusom opisan kao kušnja. Sotona kuša Isusa, ali je zapravo iskušan i Sotona. Marko ne opisuje kušnje, ali je jasno da im Isus nije podlegao.

Zvijeri s kojima je bio Isus, simboliziraju svijet u kojem vlada mir među svim bićima. Anđeli koji mu služe, ukazuju da je Isus Bog.

Prvo čitanje: Post 9, 8-15

Savez Božji s Noom, izbavljenim od voda potopa.

Čitanje Knjige Postanka

Ovo reče Bog Noi i njegovim sinovima s njim:

»Evo, sklapam savez svoj s vama i s vašim potomstvom poslije vas i sa svim živim stvorovima što su s vama: s pticama, sa stokom, sa svim zvijerima, sa svime što je s vama izišlo iz korablje – sa svim živim stvorovima na zemlji. Uspostavljam savez svoj s vama te nikad više vode potopne neće uništiti živa bića niti će ikad više potop zemlju opustošiti.«

I reče Bog: »A ovo znamen je saveza koji stavljam između sebe i vas i svih živih bića što su s vama za naraštaje dovijeka: Dugu svoju u oblak stavljam, da znamenom bude saveza između mene i zemlje. Kad oblake nad zemlju navučem i duga se u oblaku pokaže, spomenut ću se saveza svoga, saveza između mene i vas i stvorenja svakoga živog: potopa više neće biti da uništi svako biće.«

Riječ Gospodnja

Otpjevni psalam: Ps 25, 4bc-5ab.6-7bc.8-9

Sve su staze tvoje, Gospodine, ljubav i istina za one koji čuvaju

Pokaži mi, Gospodine, putove svoje,
nauči me svojim stazama!
Istinom me svojom vodi i pouči me
jer ti si Bog, moj Spasitelj.

*****

Spomeni se, Gospodine, svoje nježnosti
i ljubavi svoje dovijeka.

Spomeni me se po svojoj ljubavi –
radi dobrote svoje, Gospodine!

*****

Gospodin je sama dobrota i pravednost:
grešnike on na put privodi.

On ponizne u pravdi vodi
i uči malene putu svome.

*****

Drugo čitanje: 1Pt 3, 18-22

Vas sada spasava protulik korablje - krštenje.

Čitanje Prve poslanice svetoga Petra apostola

Lj ubljeni:

Krist jednom za grijehu umrije, pravedan za nepravedne, da vas privede k Bogu – ubijen doduše u tijelu, ali oživljen u duhu. U njemu otide i propovijedati duhovima u tamnici koji bijahu nekoć nepokorni, kad ih ono Božja strpljivost iščekivaše, u vrijeme Noino, dok se gradila korabla u kojoj nekolicina, to jest osam duša, bî spašena vodom. Njezin protulik, krštenje – ne odlaganje tjelesne nečistoće, nego molitva za dobru savjest upravljenog Bogu – i vas sada spasava po uskrsnuću Isusa Krista koji, uzašavši na nebo, jest zdesna Bogu, pošto mu bijahu pokoreni anđeli, vlasti i sile.

Riječ Gospodnja

Evangelje: Mk 1, 12-15

Iskušavao ga Sotona, a anđeli mu služahu.

Čitanje svetog Evangelija po Marku

Uono vrijeme:

Duh nagna Isusa u pustinju. I bijaše u pustinji četrdeset dana, gdje ga je iskušavao Sotona; bijaše sa zvijerima, a anđeli mu služahu.

A pošto Ivan bijaše predan, otide Isus u Galileju. Propovijedao je evangelje Božje: »Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evanđelju!«

Riječ Gospodnja

Bogata poruka siromašne pustinje

U evanđelju sveti Marko kratko i jezgrovito daje izvješće o tome kako je Isus otišao u pustinju. Kako bismo mogli produbiti poruku ovog evanđeoskog događaja, promotrimo tko su protagonisti, glavni akteri ove epizode.

Prvi protagonist ovog evanđeoskog događaja je Duh Sveti. Saznajemo da je Duh potaknuo Isusa da se povuče u pustinju. Možemo se pitati zašto je to učinio Duh Sveti? Poznajemo ga drukčijeg: kao Duha ljubavi i blagosti. Ali promotrimo glagol što ga upotrebljava Sveti Marko: Duh ga natjera. Ne kaže se da je Duh prisilio Isusa, nego ga je natjerao, što znači da se Isus iznutra osjećao potaknut da to učini. Isus je uvijek bio pažljiv na unutarnje poticaje Duha. Duh Sveti i nas stalno potiče na dobro. Može se dogoditi da ovi poticaji na prvi pogled ne čine nam se privlačnima, ali moramo vjerovati da Duh Sveti bolje zna od nas što je za naše dobro, pa slobodno slijedimo nutarnja nadahnuća.

Drugi protagonist ovog evanđeoskog događaja je Isus. Možemo se opet pitati zašto je Isus izašao u pustinju? U pustinju se ne ide na izlet, nego samo onda ako je čovjek na to prisiljen zbog bilo kojeg razloga. Pustinja je puna opasnosti i

napasti, u čovjeku su potisnute osnovne želje i suočiti s napastima i svim poteškoćama u pustinjskoj samoći. I u našem životu ima događaja i stvarnosti koje moramo sami nositi. U takvim situacijama nam je nužna pomoć i snaga Duha Svetoga.

Stvarni protagonist ovog evanđeoskog događaja je zapravo pustinja. Pustinja je biblijski pojam. Izabrani narod je u pustinji lutaо četrdeset godina, sveti Ivan Krstitelj se u pustinji spremao za svoje poslanje. I Isus je izišao u pustinju pripremiti se za svoje mesijansko poslanje. Poslušajmo što nam sve poručuje pustinja.

Pustinja nas uči mudrosti. Pustinja na prvi pogled izgleda siromašna, ali skriva veliko bogatstvo, npr. ona nas daruje mudrošću: pomaže nam da otkrijemo uistinu vrijedne stvari. U gradu mislimo na banku, na izdatke i na automobil; u pustinji mislimo na život pa i nehotice izbijaju na površinu uistinu važna pitanja, npr. zašto živimo i kamo idemo?

Pustinja nam pomaže da otkrijemo svoja sjećanja. U svagdanjem životu se povjeravamo svom džepnom kalendaru gdje piše što sve moramo učiniti, koga nazvati, tko ima imendan ili rođendan; u pustinji mislimo na to što moramo biti i postati jer se sjećamo svojih prošlih promašaja i lutanja.

Foto: V.B.

Pustinja nas vraća u sadašnjost. U gradu mislimo ili na prošlost ili na budućnost, ali u pustinji postoji samo sadašnji trenutak i njega treba živjeti u punini. U pustinji se ne može neodgovorno ponašati; čovjek ili živi ili umire.

Pustinja nas uči bolje orijentirati se. U gradu se ravnamo po zgradama i natpisima; u pustinji se orijentiramo po suncu, mjesecu i zvijezdama. U gradu gledamo dolje prema tlu, pred noge da se ne spotaknemo; u pustinji gledamo gore, prema nebu.

Pustinja nas uči kreativnosti. U gradu idemo tamo kamo idu i ostali, u školu, na radno mjesto i slijedimo izgrađene putove i ulice. U pustinji nema ulica, moramo sami izgaziti putove. Znamo samo kamo želimo doći, ali ne znamo kojim putem treba ići, moramo ga sami odrediti i razgaziti.

Pustinja nam pomaže da otkrijemo ljepotu jednostavnih stvari. U gradu najčešće se divimo skupim stvarima, luksuznoj robi; u pustinji najdragocjenije su najjednostavnije stvari kao komad kruha, gutljaj vode, malo sjene. Jesmo li se ikad pitali koliko košta sjena? U gradu ne mislimo na sjenu, ali u pustinji naći malo sjene je predivno iskustvo.

Pustinja nas uči biti pažljivi. U gradu buka i galama oglušuju nas; u pustinji postajemo osjetljivi i na tihe zvukove, čujemo pjev vjetra pa čak kucanje vlastitog srca.

Pustinja nas uči prepoznati vlastite slabosti i granice. U gradu mislimo da smo svemogući jer uvijek nam netko može pomoći ako upadnemo u kakvu nevolju; u pustinji otkrivamo da ako nema vode, nemoćni smo i umrijet ćemo od žeđi. U pustinji čovjek otkriva još nešto: važnost druge osobe. Imamo potrebu za drugima. Otkrivamo čovjeka bez maske i titula, u njegovoј jednostavnosti kao brata i suputnika. Ali iznad svega otkrivamo Drugoga, Boga i povjeravamo sebe njegovoj providnosnoj ljubavi.

Današnji čovjek bježi od pustinje, samoće i šutnje. Živimo usred buke, simbol mnogih mladih su slušalice na ušima i onda kad idu gradom. Korizma je vrijeme da se povuče u pustinju. Nemojmo se bojati pustinje, samoće i šutnje. Uhvatimo se Isusu za ruke i zakoračimo s njim u samoću vlastite duše, gdje ćemo moći čuti bogatu poruku pustinje.

Mihaly Szentmartony

Blaženi Miroslav Bulešić: čovjek Božji - svećenik Božji

Duhovni dnevnik blaženoga Miroslava Bulešića svećenika i mučenika

Akademска година 1942. - 1943.

Sv. Andrija uzor u prihvaćanju Križa

Rim, 29. 11. 1942.

Sedmica je prošla skoro normalno. Još se nisam nadvladao i izašao iz sebe ("Egredere!"). U društvu se još, nažalost, ne znam snaći radi svojeg dubokog sebeljublja. Egoizam vlada u meni i zatvara se u meni i ne pusti mi da izlazim. Učenje sam obavio dosta pošteno i okrenuo ga samo na slavu Božju. Hvala Bogu! Moj Bože, daj da nadvladam svoj egoizam, da izađem iz sebe, da zaboravim na sebe, da napustim sebe i da tražim Tebe i bližnjega; i sebe, ali u Tebi. Omekšaj moje srce. Učvrsti moju volju, raširi moje grudi gorućom ljubavlju do Tebe. Daj da ljubim: da tražim ne sebe i svoje, već Tebe i ono što je drugoga. Daj da se ponizujem i žrtvujem što više. Daj mi dobre i odlučne volje. Ne mogu se još sasvim nadvladati u žrtvovanju kod jela. Daj, pomozi!

"Hic ure, hic seca!" (Ovdje pali, ovdje sijeci!); samo daj mi uživati Tvoje kraljevstvo. Kriste, pomozi mi! Sv. Andrija te ljubio, Kriste. Ljubio je Tvoj križ, za njim je žudio uvijek i kad ga je vidio za sebe

pripravna, uskliknuo je: "Ave Crux, dulcis Crux" (Zdravo Križu, slatki Križu), daj da na tebi umrem, jer na tebi je umro i Onaj koji me je spasio. Sretna tebe, sv. Andrija, kad si tako razumio Kristov Križ. Isprosi mi od Boga barem malo ljubavi do trpljenja. Tvoj križ neka se usadi u moje srce i neka vlada nad njim. Moji uzdasi, moja ljubav neka budu upravljeni Tebi, "Crux beata, Crux fidelis." (blaženi Križu, vjerni Križu.). Kriste, daj mi ljubavi. Daj da postanem lud za trpljenjem i poniženjem. Tvoj sam. - Majko moja, Ti me vodi Isusu, govori Ti za me s Njim, savjetuj me u mojoj djelovanju. Usadi mi u srce sinovsku ljubav do Tebe i daj da dođem do toga da Ti se sav posvetim da više ja ne raspolažem sam sobom, nego Ti sa mnom.

Ti si, Majko, vidjela pismo koje sam ja sinoć dobio. Uznemirilo me. Nije istina da sam ja onako govorio o Bettini. Nije moguće! Zar ne? Govorio sam ponešto loše, premda nisam pretjeravao nikad; i možda nisam smio govoriti onako jer o bližnjem moram govoriti samo dobro. Toga što sam govorio i što nisam održao zadani riječ ja sam se pokajao i pitao Boga oproštenje. Bog mi je oprostio. Opet se kajem i plačem, da sam bio tako nejak (slabašan). - Majko! Što da joj odgovorim? Reci mi Ti! Odgovorit ću joj na Tvoj

Blagdan na 8. decembra kad ću se Tebi formalno posvetiti. Što da joj pišem? Čekam da mi Ti kažeš! Tvoj sam, Majko! U Tvoje ruke izručujem svega sebe i svoje roditelje.

Bog izvor svakog mira

Rim, 2. 12. 1942.

Majko moja, žalostan sam danas. Ti vidiš zašto, jer si i Ti za istu stvar žalosna. Ljudi previše vrijeđaju Boga, Oca, Sina i Duha. Mussolini je govorio danas o mržnji prema neprijatelju. Mržnja - po njegovom - mora da se usadi u srce svakog Talijana; da moraju mrziti obdan i obnoć. Bože moj, kamo smo došli! Kako to, Majko, Bog dozvoljava? Ali što pitam? Ono što ne mogu znati! Oče, budi volja Tvoja. – U Hrvatskoj su velika ubojstva. Krv se toči mnogolikom, tijela padaju, brat bratu uskraćuje život! Tko je kriv? Teško je suditi. Ali sam čuo da su Talijani naoružali partizane pa ih poslali u Hrvatsku da mogu ubijati Hrvate. ("Bulešić je vjerojatno nešto čuo o pokolju hrvatskog stanovništva u predjelima koje je okupirala talijanska vojska, no s talijanskom vojskom nisu surađivali partizani, nego bande četnika, koje su Talijani upotrebljavali u brojnim 'čišćenjima' protiv partizana." F. VERAJA, Miroslav Bulešić, svećenik i

mučenik, znakoviti lik moderne povijesti Istre, Poreč, 2013., str. 22.) Jadni Hrvati, kako ste se pustili zamamiti i prevariti. Zar niste znali da je to fašistički i nacistički sistem: klati Slavene? Trpite sada! Bog hoće da vas kuša. Moj Bože, skrati ove dane. Povrati nam mir, ali prije njega neka se raširi po srcima Duh tvoje ljubavi i prava. Ljudi, od koga čekate spas? Od koga čekate mir? Samo Bog ga može dati, a ne ljudi. Ljudima se Bog služi za svoje neizbrisive nacrte. Daj, moj Bože, da dođe brzo onaj dan (mira).

Majko, moli Boga za nas. Neka nam povrati brzo pravi mir. Sv. Otac Papa svijet je posvetio Tvojem Prečistom Srcu, i opet će na 8. decembra, a Ti si obećala da će doći iza toga mir. Daj da dođe brzo.

Majko, daj da se posvetim velikodušno Tvojem Srcu na dan Tvojeg Blagdana (8. decembra 1942.) te da se više ne računam u ničemu (kao) svoj, već u svemu Tvoj, sav Tvoj! Moli za me. Pomozi mi u učenju. – Gledaj i moje roditelje i braću. Tebi ih preporučujem. Daj mi veliku pobožnost do Tebe, da tako budem uvijek duboko darovan neizmjernom Bogu!

Muškarac u biblijskoj perspektivi

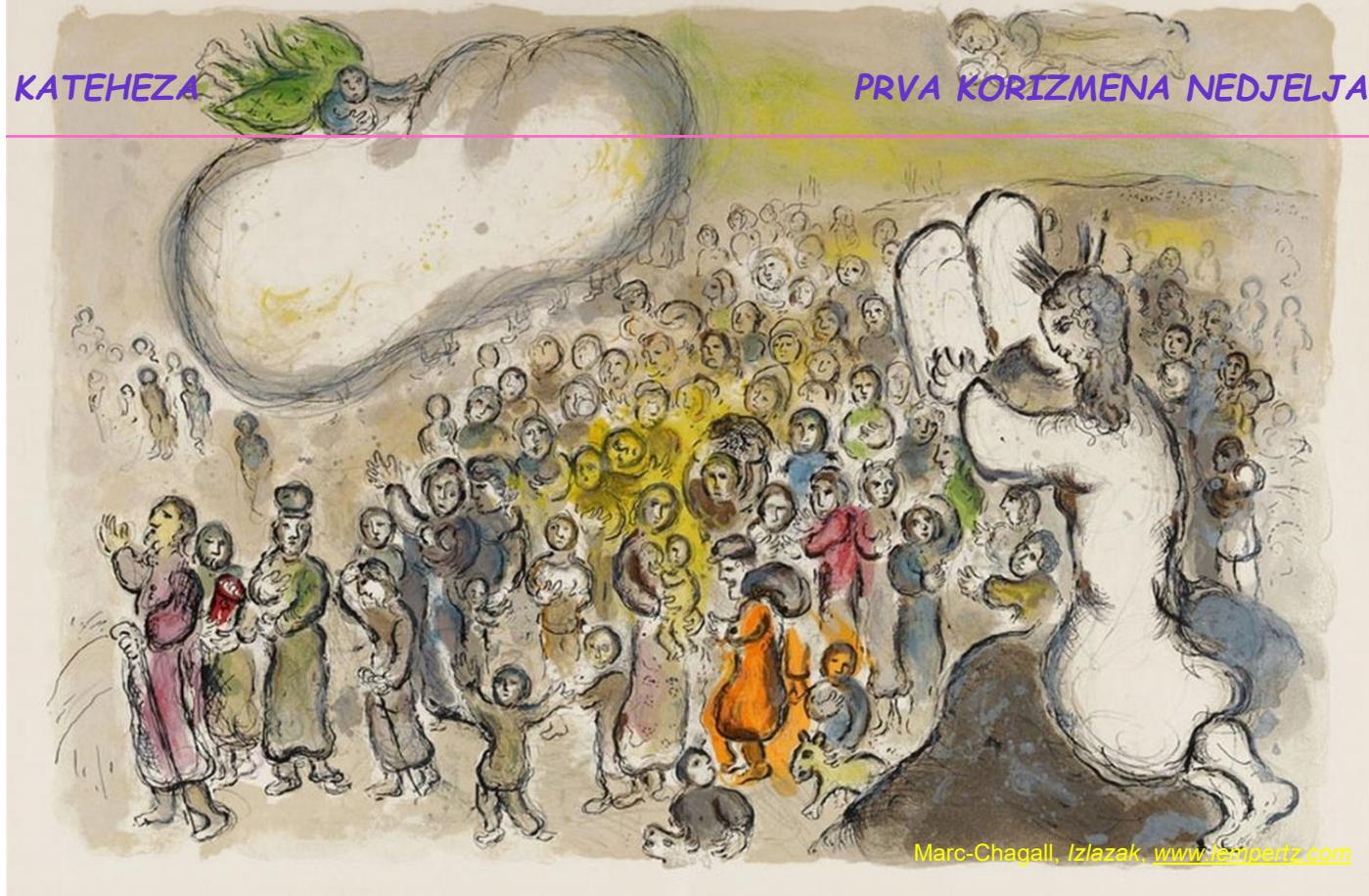
Mojsije: vođa

Na Sinaju Mojsije dobiva još jednu novu zadaću. Postaje narodu zakonodavac i onaj koji uvodi u iskustvo Boga. Sam se penje na brdo i тамо susreće Boga. Pripovijeda narodu što mu je Bog rekao. Narod se treba posvetiti i pripraviti se za susret s Bogom trećega dana. A trećeg dana u osvit poče gr-mjeti i sijevati. Narod dršće od straha. „Mojsije povede puk iz tabora ususret Bogu“ (Izl 19, 17). Zadaća Mojsijeva je, dakle, posvetiti narod za Boga i pripraviti ga za susret s njim. Nije dovoljno samo da Mojsije pripovijeda što mu je Bog rekao. On mora uputiti narod u iskustvo Boga. On je mistagog (svećenik) koji narodu otvara oči za Božje otajstvo. Ali tada se Mojsije sam penje na brdo, gdje prima zapovijedi na dvije kamene ploče „ispisane prstom Božjim“ (Izl 31, 18). Dok je Mojsije bio na brdu, narod otpada od Boga, pravi sebi zlatno tele, sliku boga uspjeha i plodnosti. To je iskustvo mnogih voda. Ljudi se radije zadovoljavaju s onim što vide i što im obećava brzi uspjeh. Vizije su tako daleko. Tko zna što se sve događa na brdu? Neka nam radije sada bude dobro nego da se upuštamo na tegobne putove budućnosti. Mojsije silazi s brda i vidi kako narod pleše oko zlatnog teleta. Pun gnjeva razbijja ploče zakona -saveza. Njegov pokušaj da povede narod u dobru budućnost čini se propalim.

Ali Bog mu naređuje da ponovno iskleše iz kamena dvije ploče i da se s njima popne na brdo. Četrdeset dana i četrdeset

noći ostaje Mojsije na brdu. Pritom posti. Tada opet silazi dolje. Iz njegova lica izbjala je svjetlost. „Kad su Aron i Izraelci vidjeli kako iz Mojsijeva lica izbija svjetlost ne usu- diše se k njemu pristupiti“ (Izl 34, 30). Mojsije je onaj koji intimno razgovara s Bogom, licem u lice. Iz njegova je lica počinjala izbjijati svjetlost čim je razgovarao s Bogom. Zato je morao prevući koprenu preko svoga lica da ga se Izraelci ne boje. Ovdje je vidljiv jedan Mojsijev aspekt. On je povje-renik Božji. Smije razgovarati s njim. Smije boraviti u njegovoj prisutnosti. To ga preobražava, čini od njega lik iz kojeg izbija svjetlost. A to mu daje novi autoritet prema narodu. Mojsije je njegov zakonodavac. Ali zapovijedi koje on daje nisu rigidni propisi koji zauzдавaju ljudi. Naprotiv, oni dolaze iz iskustva Boga, ali i iskustva vlastite nemoći. Mojsije ove zapovijedi dobiva od Boga. Prima ih na brdu, тамо gdje je Bogu osobito blizu. Tko vodi druge, uvijek iznova se mora povući od njih kako bi na brdu iskusio Božju blizinu. Potreban mu je odmak od dnevnog posla da na brdu dobije širi pogled. Ako u osami Bogu prinese sebe i svoju nemoć, učinit će ono što je po Božjem, ispravno. Tad njegove upute neće postati sitničave, već će ljudima otvarati nebo. No najprije mora dopustiti da Bog preobrazi i prosvijetli njega samoga prije nego što će drugima prenijeti ono što Bog želi od njih.

Budući da je Mojsije jedini koji je iskusio Boga i koji je iznutra preobražen pri susretu s njim, narod umanjuje ono što on kaže. Štoviše, i nakon dubokog iskustva Boga na brdu Sinaju, uvijek iznova dolazi do otpora Bogu i Mojsiju. Narod upada u

Marc-Chagall, Izlazak, www-lempertz.com

samosažalijevanje: „Tko će nas nasititi mesom? Sjećamo se kako smo u Egiptu jeli badava ribe, krastavaca, dinje, prase, luka i češnjaka. Sad nam život vene; nema ničega osim mane pred očima našim“ (Br 11, 4- 6). Mojsije se tuži Bogu: „Zašto nisam stekao milost u tvojim očima kad si na me uprtio teret svega ovog naroda? ... Ja sam ne mogu nositi ovaj narod. Preteško je to za me“ (Br 11, 11.14). Muškarci na vodećim pozicijama razumiju ovu tužaljku. I oni sami se ponekad osjećaju poput Mojsija. Svoju zadaću doživljavaju kao teret. Čini se da njihovi suradnici ne razumiju ono što im žele priopćiti. Bog Mojsiju nalaže da uzme sedamdeset muževa. Njima će Bog dati nešto od duha koji počiva na Mojsiju tako da on sam više ne mora nositi svu odgovornost. Neki muškarci se radije lome pod svojim teretom nego da taj teret podijele s drugima i probleme rješavaju zajednički.

Mojsije se mora boriti s uvijek novim nevoljama i otporima. Šalje uhode u zemlju koju mu je Bog obećao. Oni sa sobom donose njene plodove. Ali plaše narod da je zemlja nastanjena divovima koje oni nikad ne bi mogli nadvladati. Tko vodi druge, uvijek ima posla s ljudima koji se

postavljaju kao protuvode. Oni kvare sve ono što se u poduzeću pokazuje kao vizija. Posvuda vide samo ono negativno. Umjesto da se raduju plodovima koje donosi nova zemlja, oni gledaju na divove koji im stoje na putu. Potrebno je mnogo strpljenja kako bi se držali svojih vizija i uvijek iznova se suočavali s otporima. Narod je deset puta mrmljao protiv Boga i Mojsija. I uvijek je iznova Mojsije nastupao kao zagovornik naroda. Bog ipak opršta narodu, daje se smekšati. Ali muškarci koji su mrmljali moraju umrijeti. Samo će njihova djeca vidjeti obećanu zemlju. Tako narod još jednom trideset i osam godina luta pustinjom. Uvijek iznova nastaju novi otpori i pobune. No Mojsije ni pri jednom konfliktu ne odustaje već se uvijek iznova bori za svoj narod. Ali budući da je jednom posumnjao je li Bog uistinu u stanju dati narodu vodu, ni on sam ne smije uči u Obećanu zemlju. Uspjeh svoga truda mora prepustiti drugome. Penje se na brdo Nebo da vidi zemlju koju je Bog obećao narodu. Tada postavlja nasljednika, Jošuu i umire. Narod ga je ukopao u moapskoj dolini. Do dana današnjega nitko nije doznao za grob Mojsijev.

Anselm Grün, *Boriti se i ljubiti*, KS, Zagreb, 2006.

Post i nemrs

Post

Premda crkvenom pravu, postiti znači jednom dnevno do sita se najesti, a druga dva obroka količinski ne bi trebala premašivati glavni obrok.

Post je obvezan za katolike od navršene 18. godine života do 59. rođendana.

Takav je post obavezan na Čistu Srijedu i Veliki Petak.

Uz tjelesno odricanje od hrane, Crkva preporučuje i druge načine posta, odricanje od manjih ili većih ovisnosti, od poroka i grijeha i sl.

Smisao posta nije u samom odricanju od hrane i trpljenju nego postizanje čistoće vlastitih nakana i djelovanja, te oslobođenje od oholosti i neumjerene želje za vladanjem, posjedovanjem i užitkom.

Odricanje od hrane treba imati i sastavnicu bratske ljubavi. Ono što se uštodi vlastitim odricanjem darovati potrebitima.

Nemrs

Nemrs je odricanje blagovanja mesa sisavaca i peradi, kao i jela pripravljenih od njih, u čast Isusove Muke na Veliki Petak.

Obvezan je u korizmi za sve vjernike od navršene 14. godine života.

U petke izvan Korizme, umjesto nemrsa, vjernici mogu izabrati neku drugu vrstu pokore

Izuzeti od posta i nemrsa

Osim onih koji se nalaze izvan dobnih granica obveze posta i nemrsa, izuzete su i psihički retardirane osobe, bolesnici, osobe krhkog zdravlja, trudnice ili dojilje s obzirom na potrebe blagovanja mesa ili uzimanja hrane, fizički radnici prema potrebi, uzvanici kod obroka koji bi svojim odbijanjem obroka nanijeli veliku uvodu domaćinu ili izazvali neprijateljstvo, kao i osobe koje se nađu u drugim okolnostima moralne ili fizičke nemogućnosti održavanja pokorničke discipline.

Svako odricanje koje bi nas ozbiljno omelo u izvršavanju našeg posla, bilo u svojstvu studenta, radnika ili roditelja, protivilo bi se Božjoj volji!

Priredio V.B.

Mali vjeronaučni leksikon

Ćiril Solunski

Ćiril Solunski (Konstantin Filozof), bizantski misionar (Solun, oko 826 - Rim, 869). Slavenski apostol, brat sv. Metoda. Sin visokoga bizantskog časnika.

S bratom Metodom proveo ranu mladost u Solunu i od okolnoga slavenskog stanovništva naučio slavenski jezik (makedonski dijalekt). Filozofske i teološke studije završio u Carigradu, bio bibliotekar Aje Sofije i predavač (otud nadimak Filozof) na carigradskoj visokoj školi. God. 851. član je bizantskog poslanstva na dvoru arapskog kalifa u Samari.

Slijedeći brata Metoda stupio je 856. u samostan Olimp (Mala Azija).

God. 862. moravski knez Rastislav traži od cara Mihajla da mu pošalje misionare koji znaju slavenski jezik. Ćiril i Metod stižu u Moravsku 864. i ondje nastoje stvoriti slavensku liturgiju. U tu svrhu Ćiril je s grčkoga na slavenski jezik (staroslavenski) preveo osnovne biblijske tekstove i liturgijske knjige. Po predaji tvorac je glagoljice, prvoga pisma tih tekstova.

S bratom Metodom putovao je u Rim da pred papom Hadrijanom II. opravda svoje djelovanje. Ondje je ušao u grčki samostan, uzeo monaško ime Ćiril i uskoro umro.

Predma slavenska liturgija Svetе braće nije opstala medu Moravljanima i drugim zapadnim Slavenima, ukorijenila se u Primorskoj Hrvatskoj (glagoljaštvo), Bugarskoj, Raški te poslije u Rusiji (medu slavenskim narodima bizantskog obreda).

Spomendan: 5. VII.

Dan Gospodnji

Dan Gospodnji u Starome zavjetu, dan ili vrijeme u bližoj ili daljoj budućnosti kad će Jahve stupiti na povijesnu scenu u korist svog naroda. Ondje se jednostavno spominje kao »onaj dan« ili samo kao »dan«. Izričaj je od početka dvoznačan, istovremeno označuje spas pravednika i propast grješnika, a tiče se ne samo Izraelaca nego i pogana.

U Novome zavjetu, Božji zahvat i ponovni dolazak uskrslog Krista. Ondje se navode dva izričaja: *dan Božji* i *dan Gospodnji*, a izričaj *dan Kristov* javlja se samo dva puta. Slični ili istoznačni izričaji javljaju se drugdje u Pavla.

Rano kršćanstvo poistovjetilo je *dan Gospodnji* s *danom Sina Čovječjega*, kad će uskrsli Krist nastupiti kao nebeski sudac.

U kršćanstvu, blagdanski spomendan na Isusovo uskrsnuće (nedjelja), dan sastajanja i slavljenja večere Gospodnje. U početku nije bio danom počinka, što postaje tek u IV. st. po uzoru na starozavjetnu subotu.

Pepelnica

Naša policijska kapelanija svetim misnim slavlјima proslavila je blagdan Pepelnice.

Kapelan p. Stjepan Harjač služio je misu u kapeli sv. Ignacija u MUP-a te obredom pepeljenja uveo vjernike u korizmeno vrijeme.

P. Stjepan, u kratkom razmišljanju o evanđeoskom čitanju, napomenuo je da nas Isus posebno poziva na milostinju, post i molitvu.

Uz milostinju, darežljivosti nesebičnost za ljude u potrebi, treba drugome darovati strpljivost i ljubaznost. U postu se treba odreći svega što čovjeka udaljuje od drugih ljudi, što stvara jaz, odreći se ogovaranja, osuđivanja, kritiziranja. Molitva, odlučiti u ovoj korizmi redovito se pomoliti ići na svetu misu. Ako odlučimo promijeniti samo jednu lošu stvar koju vučemo godinama, tada pepeljenje ima smisla.

URavnateljstvu policije euharistijsko slavlje predvodio je biskup Jure Bogdan, a u koncelebraciji je bio kapelan p. Stjepan i đakon velečasni Branko Čagelj.

Otac biskup, u svojoj propovijedi pojasnio je vjernicima crkvenu godinu te značenje liturgijskih boja.

Tumačeći korizmu objasnio je kako ne završava sve korizmom, patnjom i križem, nego uskrsnućem, a posebno se zadržao na uskrsnuću. Pozivajući se na apostola Pavla rekao je kako bi bila uzaludna naša vjera kad ne bi bilo uskrsnuća.

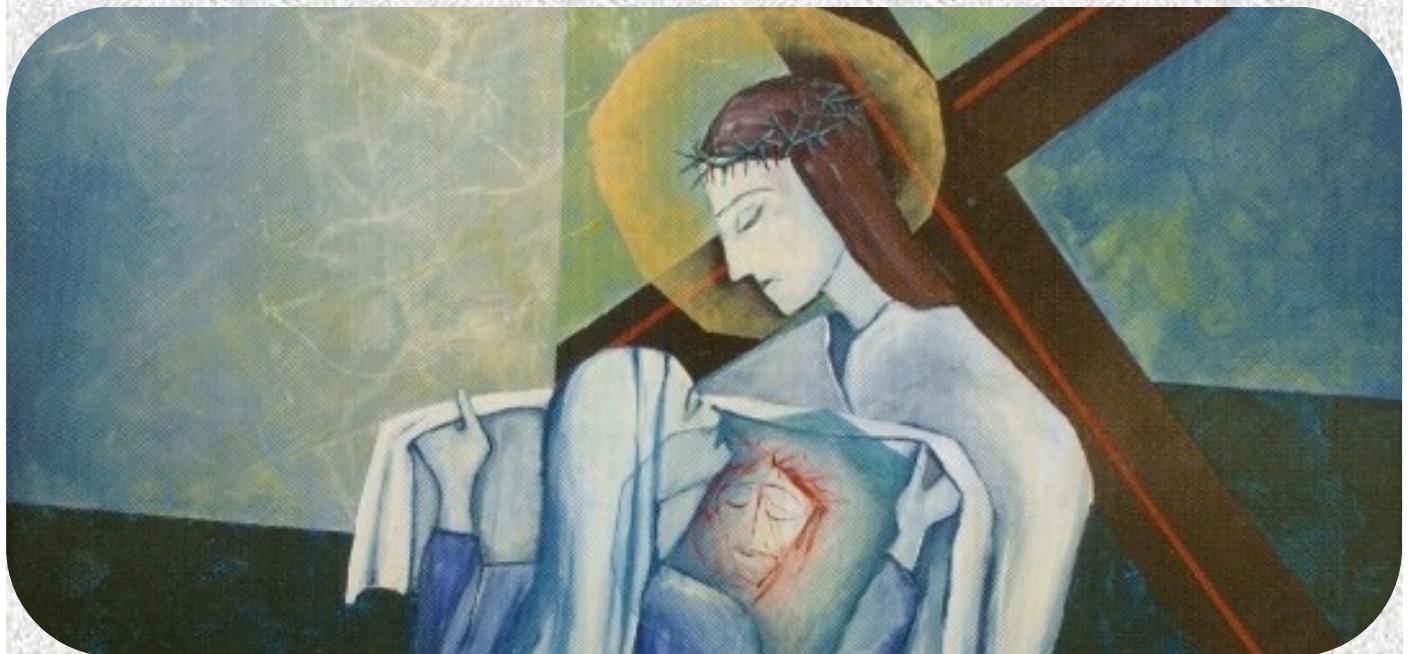
Najveći spomenik Uskrsu je nedjelja. Biskup je stoga i pozvao sve prisutne da se kroz ovu korizmu slavljenjem nedjeljne euharistije pripreme za Uskrs.

Priredio V.B.

KRIŽNI PUT

PETKOM

Vlč. Milan Juranić, 6. postaja Veronika pruža Isusu rubac, mojzagreb.info

MUP - SJEDIŠTE

KAPELA SV. IGNACIJA
11.00 SATI